

Γερμανός

Γερμανός, ο, ουσ. [<μσν. Γερμανός <λατιν. Germanus], (στη γλώσσα της φυλακής), ο ξανθός, ο ξανθομάλλης: «για πες σ' εκείνον τον Γερμανό να μου στείλει ένα τσιγάρο». Από το ότι οι Γερμανοί είναι κατ' εξοχήν ξανθοί·

- *κάνω το Γερμανό*, προσποιούμαι τον ανήξερο, τον αθώο, τον αμέτοχο: «κάθε φορά που γίνεται λόγος για τη ληστεία που έκανε με την παρέα του, κάνει το Γερμανό». Έκφραση που καθιερώθηκε με αυτή την έννοια ύστερα από το Β' παγκόσμιο πόλεμο, όταν έγιναν πια γνωστές οι θηριωδίες των Γερμανών στρατιωτών κατά των Εβραίων ή και κατ' άλλων πληθυσμών στα κατεχόμενα εδάφη, και κάθε φορά που γίνεται λόγος γι' αυτές μπροστά σε Γερμανό, αυτός προσποιείται τον αθώο ή τον αμέτοχο ή υποστηρίζει πως ο γερμανικός λαός είχε άγνοια. Συνών. *κάνω τον Αμερικάνο / κάνω τον Κινέζο*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας